ΈΤΟΣ Γ' Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ 20 Αὐγούστου 1889 ΑΡΙΘ. 128

Ἐφημερὶς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα
Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φρ χρ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Σταδίου ἀπέναντι
Ἀρσακείου Παρθεναγωγείου

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνεται δεκτὴ μόνον ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ
καὶ παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ Βίλμπεργ

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α' καὶ β'. ἔτους εὑρίσκονται παρ' ἡμῖν καὶ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία Καλλιρρόη Παρρέν.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι διεύθυνσιν ὀφείλουσι νὰ ἀποστέλλωσι γραμματόσημον 50 λεπτῶν πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ Παρισιναὶ ἐργάτιδες καὶ αἱ ἰδικαί μας.— Τὰ Ξανθὰ Μαλλιὰ (ὑπὸ κ. Μορίκς Μαυρογορδάτου). — Παρισινὴ ἔκθεσις: Γυναικεῖα Ἐκθέμ·α. Β'. — Αἱ μνηστεῖαι τῶν Ἀγγλίδων πριγκηπισσῶν (ὑπὸ κ. Δουΐζης Σ'τέφενσον). Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Γάλλοι κριταί. — Θαλάσσια τέρατα (ὑπὸ δος Τούλας Κόκκαλη).— Ἀσπασία — Ποικίλα. Ἀλληλογραφία. — Συμβουλή. — Συνταγή. — Ἐπιφυλλίς.

ΑΙ ΠΑΡΙΣΙΝΑΙ ΕΡΓΑΤΙΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙ ΙΔΙΚΑΙ ΜΑΣ

Διηρέσαμεν τὰς γυναῖκας τῆς Γαλλίας εἰς τάξεις, ἁπλῶς ὅπως δυνηθῶμεν νὰ συγκρίνωμεν ταύτας πρὸς τὰς ἡμετέρας. Ὑπὸ ἐποψιν κοινωνικὴν αἱ Παρισιναὶ ὑπόκεινται εἰς διαιρέσεις. Ὑπὸ ἐποψιν ὅμως αἰσθημάτων, χαρακτῆρος, καὶ δράσεως οἱ γυναῖκες τῆς Γαλλίας εἶναι ὅλαι ὅμοιαι.

Εἶχε δίκαιον ὁ Michelet εἰπὼν περὶ τῶν γυναικῶν: *Δὲν δύναται τις νὰ γνωρίζῃ καλῶς πόσον ὅλαι αἱ γυναῖκες εἶναι ἀριστοκράτιδες.* Ὁμιλῶν περὶ γυναικῶν ὁ μέγας αὐτὸς φιλόσοφος εἶχε βεβαίως ὑπ' ὄψει του τὰς Παρισινάς, διότι αὐταὶ ὑπερβαίνουσι πάσας τὰς τοῦ κόσμου γυναῖκας ἐξυψοῦσιν ἑαυτὰς εἰς οἱανδήποτε κοινωνικὴν τάξιν καὶ ἂν ἀνήκωσιν.

Καὶ ἡ Παρισινὴ ἐργάτις ἔτι ἔχει ὡς ἡ Παρισινὴ ἀριστοκράτις συναίσθησιν ἀκριβῆ καὶ ὑπέροχον τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀτομικῆς ἀξίας της. Ἐννοεῖ ὅτι ὡς ἄνθρωπος κοινωνικὸς εἶναι ἐλευθέρα τῶν πράξεων καὶ τοῦ βίου της. Ἐν ταὐτῷ ὅμως συναισθάνεται ὅτι πρὸς τήρησιν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας της ἔχει καθήκοντα σοβαρὰ νὰ ἐπιτελέσῃ. Ἐν τῇ ψυχῇ τῆς Παρισινῆς ἐργάτιδος εἶναι ἔμφυτος ὁ πρὸς ἑαυτὴν καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους σεβασμός. Σέβεται καὶ ἐκτιμᾷ ἀρκούντως ἑαυτήν, ὅπως μὴ καταστρέψῃ τὴν χάριν τοῦ σώματος,— ὅπερ ὁ Θεὸς τόσῳ τέλειον ἐδώρησεν εἰς τὴν γυναῖκα— παραμορφοῦσα αὐτὸ διὰ κακοσχήμων καὶ ρυπαρῶν φορεμάτων. Σέβεται ἀρκούντως ἑαυτήν, ὅπως μὴ προκαλῇ δι' ἀπρεπῶν καὶ βαναύσων τρόπων καὶ φράσεων τὴν βάναυσον τῶν ἄλλων πρὸς αὐτὴν συμπεριφοράν. Σέβεται ἑαυτὴν καὶ προκαλεῖ τὸν σεβασμὸν τῶν ἄλλων ἐπιτελοῦσα τὰ πρὸς αὐτοὺς καθήκοντά της καὶ ὑπηρετοῦσα αὐτοὺς εὐσυνειδήτως. Ὁ πρὸς τὴν ἐργασίαν ζῆλος της δὲν ἔχει ὅρια.

Τὰς ἐργάτιδας ἐν Γαλλίᾳ δύναταί τις νὰ διαιρέσῃ εἰς διακεκριμένας κατηγορίας. Τὴν τῶν ἐμπορικῶν, τὴν τῶν βιομηχανικῶν καταστημάτων, τὴν τοῦ ὄχλου μικρέμπορον καὶ τὴν ὑπηρέτριαν. Ἡ πρώτη εἶναι χαριεστάτη, κομψή, εὐειδής, εὐφυεστάτη, τακτική, εὐσυνείδητος. Εἶναι ὁ ὡραιότερος τύπος τῆς ἀληθοῦς Παρισινῆς γυναικός. Ἔχει προκαταρκτικὴν μέν, ἀλλ' ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν, καὶ εἶναι ὁ πολυτιμότερος παράγων τοῦ Γαλλικοῦ ἐμπορίου.

Δὲν ὑπάρχει κατάστημα ἐν Γαλλίᾳ, μὴ ὑπηρετούμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν τούτων. Πλὴν τῶν τριῶν μεγάλων ἐμπορικῶν οἴκων τοῦ «Bon Marché» τοῦ «Λούβρου» καὶ τοῦ «Printemps» ἔνθα ὑπὲρ τὰς χιλίας γυναῖκας ἐργάζονται, πάντα τὰ μικρότερα καταστήματα τοῦ μικρεμπορίου ἢ τῆς βιομηχανίας ὑπηρετοῦνται ἐπίσης ὑπὸ γυναικῶν.

Εἰσέρχεσθε εἰς ζαχαροπλαστεῖον τι, ἵνα γλυκάνητε τὸ στόμα καὶ δροσίσητε τὸν λάρυγκά σας. Ἀντὶ ἀξέστου καὶ χονδροειδοῦς ὑπηρέτου, ἡμικοιμωμένου, παρουσιαζομένου συχνότατα μὲ τὰς τοῦ ὑποκαμίσου περιχειρίδας ἀνεστραμμένας μέχρις ἀγκώνων, μὲ χονδροειδεῖς χεῖρας, αἵτινες ἐπαισθητῶς ἐπιδρῶσι τόσον ἐπὶ τῆς ὀρέξεως σας ὅσον ἐνίοτε καὶ ἐπὶ τῆς ποιότητος καὶ ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ ὕδατος, παρουσιάζεται χαριεστάτη καὶ μειδιῶσα νεᾶνις, ὑπηρετοῦσα ὑμᾶς μετὰ δεξιότητος, προθυμίας, ἀλλὰ καὶ ἀξιοπρεποῦς σοβαρότητος. Τόσον τέρπεσθε ἐπὶ τῇ θέᾳ της, ὥστε ἀντὶ ἑνὸς γλυκύσματος,

λαμβάνετε δύο. Τὸ κατάστημα ὠφελεῖται καὶ ἡ ὑπάλληλος, ἥτις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔχει καὶ ἐπὶ τῆς καταναλώσεως ποσοστά, εἶναι εὐτυχὴς κερδίζουσα διὰ τῆς ἐντίμου ἐργασίας της τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας της.

Μεταβαίνετε εἰς ἓν ἐμπορικὸν κατάστημα. Ἀντὶ τοῦ χθὲς ἔτι ἀροτριῶντος τὴν γῆν ὑπαλλήλου, ὅστις μόλις καὶ μετὰ πολλὰς ἐξηγήσεις ἐννοεῖ τί ζητεῖτε, ἀπαντᾶτε τὴν μικρὰν καὶ θελκτικὴν Παρισινήν, ἧς ἡ γλυκεῖα φωνὴ ὁμοιάζει πρὸς ὡραίου πτηνοῦ τερέτισμα. Σᾶς ἐξυμνεῖ τὸ ἐμπόρευμά της, σᾶς πείθει ὅτι εἶναι τὸ ὡραιότερον καὶ εὐθυνότερον τοῦ κόσμου, ὡς συναφῆ δὲ τούτου σᾶς παρουσιάζει ὅλα τὰ εἴδη τμήματός της. Ὦ! βεβαίως! *ἡ κυρία ἔχει ἀνάγκην καὶ τούτου καὶ ἐκείνου* καὶ ἐξακολουθεῖ ἀναπτύσσουσα τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ὑφάσματος τούτου ἢ τοῦ τριχάπτου ἐκείνου, καὶ σᾶς προσφέρει κάθισμα ἀναπαυτικὸν καὶ ὕδωρ ἐσκχαρωμένον καὶ ἀρωματισμένον, καὶ λέγει, καὶ ψάλλει, ἕως οὗ, χωρὶς νὰ τὸ ἐννοήσητε, ἀγοράσετε ὅ,τι ἐκείνη θέλει, κενώσετε τὸ βαλάντιόν σας καὶ ἀπέλθετε ἐνθουσιασμένη.

Καὶ τοῦτο ἡ κόρη αὐτὴ ἐπαναλαμβάνει ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας διαρκῶς, ἄνευ διακοπῆς, ἄνευ ἀναπαύσεως, ὀρθὴ ἐπὶ δώδεκα ὅλας ὥρας — διότι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ καθίσῃ —φορτονομένη τὰ ἐμπορεύματα, ἅτινα ἠγόρασε καὶ μεταφέρουσα αὐτὰ εἰς τὸν ταμίαν μετὰ τοῦ σχετικοῦ λ]σμοῦ, ὃν ἐντὸς ἑνὸς λεπτοῦ συντάσσει. Καὶ ἐν τούτοις τὸ μειδίαμα δὲν ἀφίνει ποτὲ τὸ χεῖλος της. Ἐὰν ἀγοράσητε ἢ οὔ, ὀφοῦ κοπιάσῃ νὰ σᾶς δείξῃ ὅ,τι ἔχει, σᾶς χαιρετᾷ καὶ πάλιν μειδιῶσα καὶ οὐχὶ μεμψιμοιροῦσα. Εἰσέρχεται πρώτη εἰς τὸ κατάστημα καὶ φεύγει τελευταία, ἀφοῦ ταξινομήσῃ τὰ τοῦ τμήματός της εἴδη. Ὁμιλεῖ πρὸς τὰς συναδέλφους καὶ τοὺς ἄρρενας ὑπαλλήλους εὐγενῶς, ἀλλ' ἀξιοπρεπῶς. Γνωρίζει νὰ σέβηται τόσῳ ἑαυτήν, ὥστε καὶ ὁ αὐθαδέστερος ἀνήρ, γίνεται δειλὸς καὶ συνεσταλμένος ἐνώπιόν της.

Μεθ' ὅλην δὲ τὴν δωδεκάωρον ἐργασίαν της εἶναι ζωηρά, εὐτραφής, ἀνθηροτάτη. Τὸ ὠπτὸν κρέας, ὁ θρεπτικὸς ζωμός, ὁ ὑγιεινὸς οἶνος ἀποτελοῦσι τὴν τακτικήν της τροφήν. Ἐργάζεται, ἀλλὰ καὶ τρέφεται καλῶς.

Παρ' ἡμῖν ἐργάτις ἔμπορος δὲν ὑπάρχει. Ἡ κόρη τῆς τάξεως ταύτης, ἡ κόρη τοῦ πτωχοῦ ἐργάτου, τῆς ὑπηρετρίας ἢ πλυντρίας ἢ πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ ἐπίπονον τῆς μητρὸς στάδιον, ἢ νὰ ταχθῇ εἰς τὰ ἐδώλια μεγαλωνύμου τινὸς Παρθεναγωγείου, καὶ ἀγωνιζομένη κατὰ μυρίων στερήσεων, θυσιάζουσα δέκα πέντε ὅλα τοῦ βίου της ἔτη, νῆστις ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, μὲ τὸ αὐτὸ φόρεμα θέρος καὶ χειμῶνα κατορθώνει νὰ ἐπιτύχῃ διδασκαλικὸν πτυχίον. Σπανιώτατα ὡς διδάσκαλος εἶναι εὐτυχής. Εἶναι ὠχρά, ἀσθενής, μαραμένη καὶ καχεκτική. Ὁ μαρασμὸς οὗτος καταλαμβάνει συνεχῶς καὶ τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν της, ὅτε καὶ δίδει ὅλην πρὸς τὰς κοινωνικὰς ἐκείνας τοῦ κομητάτου μασκαράτας, ἃς μετὰ τόσου ἐνθουσιασμοῦ ἐχειροκρότει πρὸ διετίας ἡ Ἀθηναϊκὴ κοινωνία.

Ἀλλὰ καὶ τί ἄλλο νὰ κάμῃ ἡ ἀτυχὴς αὕτη τοῦ λαοῦ κόρη;

Ἐδῶ, βλέπετε, ὁ ἀνὴρ κατέλαβεν ἐξ ἐφόδου πᾶσαν θέσιν, ἀναγομένην εἰς τὸν γυναικεῖον κύκλον! Ἀρνεῖται ἑαυτόν, τοὺς βραχίονας του, τοὺς μῦς του, τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημά του τὸ λάσιον στῆθος του, τὸν πατέρα του, τὴν γῆν ὅπου ἐγεννήθη, ἵνα οἰκειοποιηθῇ τὴν λεπτήν, τρυφηλήν, ἀναπαυτικὴν ἐργασίαν τῆς φύσει λεπτοφυοῦς κόρης. Χθὲς ἔτι ποιμὴν προβάτων ἢ γεωργός, υἱὸς κτηματίου, ἢ κτηνοτρόφου, καταλείπει τὸ βουνὸν καὶ τὸν πατρικὸν οἶκον καὶ διευθύνεται πρὸς τὴν πόλιν, ἵνα μετρᾷ τρίχαπτα καὶ πωλῇ μέταξαν, παίγνια καὶ ἄνθη. Μετὰ δύο ἔτη γίνεται καὶ αὐτὸς ὠχρός, ἀσθενής, ἀναιμικός, διότι ἔλειψεν ἀπὸ τοὺς πνεύμονάς του ὁ καθαρὸς ἀὴρ τοῦ βουνοῦ. Διότι δὲν περιπατεῖ πλέον, δὲν ἐργάζεται, δὲν ἀσκεῖ τοὺς τέως χαλυβδίνους καὶ ἰσχυροὺς μῦς του. Ἀλλ' ἀδιάφορον φέρει ἄλυσσον χρυσῆν, ἀνελισσομένην μεγαλοπρεπέστατα πρὸ τοῦ διαυλακωθέντος στομάχου του, φέρει χειρότκτια, ἅτινα κρύπτουσι τοὺς τιλλώδεις δακτύλους του καὶ διεκδικεῖ τὴν χεῖρα πολυφέρνου τινὸς ἀστῆς.

Ἀπὸ παραγωγοῦ τῆς χώρας δυνάμεως μεταβάλλεται εἰς καταναλωτήν. Ἀπορρανόνει τὴν γῆν τῶν βραχιόνων του, ἵνα δι' αὐτῶν ἐξυπηρετήσῃ τὴν ἐξωτερικὴν βιομηχανίαν. Ὑπεξαιρεῖ δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος τῆς κόρης τοῦ λαοῦ τὸν ἄρτον, ὃν δι' ἐντίμου καὶ ἀναλόγου πρὸς τὴν θέσιν της καὶ τὰς δυνάμεις της ἐργασίας θὰ ἠδύνατο νὰ κερδίσῃ.

Καὶ τὸ κακὸν τοῦτο μόνον τὴν ἡμετέραν λυμαίνεται κοινωνίαν, ἥτις μετ' ἀνακούστου ἐπιμονῆς κρατεῖται δέσμιος ὄπισθεν προλήψεων, ἃς μόνον ἡ τοῦ γυναικωνίτου ὕπαρξις ἐδικαιολόγει. Ἐὰν ἡ γυνὴ ἐξέλθῃ τοῦ οἴκου, σᾶς λέγουσι, θὰ διαφθαρῇ. Ἀλλ' ἡ χωρικὴ ζῇ πάντοτε ἐκτὸς τοῦ οἴκου, ὑποβαλλομένη εἰς τὰς βανανύσους τοῦ χειρώνακτος ἐργασίας, ἐργαζομένη εἰς τὰ βουνὰ καὶ τοὺς ἐρήμους ἀγροὺς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ σφριγῶντος νέου χωρικοῦ καὶ ὅμως δὲν διαφθείρεται. Καὶ ἡ κόρη τῆς πόλεως ἥτις ὡς ἔμπορος, μᾶλλον μετὰ γυναικῶν θὰ συναλλάσσεται, θεωρεῖται λοιπὸν τόσῳ ἐλαφρὰ καὶ ἐπιρρεπὴς εἰς τὴν διαφθοράν!

Εἶναι καιρὸς νὰ ἀποτινάξωμεν τὰς ὀπισθοδρομικὰς καὶ πεπλανημένας ταύτας ἀρχάς, νὰ καταρρίψωμεν τὸν φραγμόν, ὅστις ἀνυπέβλητος ὑψοῦται πρὸ τῆς γυναικείας παρ' ἡμῖν δράσεως, ἵνα μὴ ἐπὶ τέλους ἡ Ἑλληνὶς βαρυνθεῖσα νὰ πεινᾷ ἄεργος, βαρυνθεῖσα νὰ ἐξευτελίζηται ἐπαιτοῦσα ἐργασίαν, ἀναγκασθῇ νὰ καταπέσῃ ἐκ τῆς ὑψηλῆς θέσεως, εἰς ἣν θεὸς καὶ κοινωνία ἔταξαν αὐτήν.

ΞΑΝΘΑ ΜΑΛΛΙΑ

Ἦσαν ξανθὰ τὰ μαλλιά της, ὡς ἀῤῥὸς κυματίζων καθαρωτάτου χρυσοῦ. Ἐχύνοντο ὡς ἀπαστράπτων χείμαρρος ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κεφαλῆς της καὶ ἐκάλυπτον θελκτικώτατα ὅλον της τὸ σῶμα. Ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ φωτὸς προσέπιπτον ἐπ' αὐτῶν, αἱ μακραὶ μετάξινοι τρίχες ὡμοίαζον πρὸς ἀκτῖνας ἡλίου.

Ὅταν ἐγονυπέτει τὰ μακρὰ αὐτὰ χρυσᾶ μαλλιὰ ἐσύροντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὡς μεγαλοπρεπεστάτη βασιλικὴ χλαμύς.

Κατὰ τὴν ἑσπέραν ἐκείνην ὀρθὴ πρὸ μεγαλοπρεποῦς κατόπτρου, περιείλισσε τὰ ἄκρα τῶν βοστρύχων της περὶ τοὺς ροδίνους δακτύλους τῆς μικρᾶς καὶ ὡραίας χειρός της. Εἶναι ἡ πρώτη ἴσως φορά, καθ' ἣν ἀφῃρημένη ἀτενίζει τὸ κάτοπτρον. Δὲν σκέπτεται κατακτήσεις καρδιῶν, ἀλλ' οὔτε θριάμβους νεανικούς. Ἡ διάνοιά της εἶναι προσηλωμένη πρὸς τραγικωτάτην ἱστορίαν, ἣν πρὸ ὀλίγου τῇ διηγήθησαν.

Εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς πόλεως εἰς σκοτεινὸν καὶ πτωχὸν

οἰκίσκον, πολυμελής τις πτωχὴ οἰκογένεια ἀποθνήσκει τῆς πείνης καὶ τοῦ ψύχους. Ὁ πατὴρ ἐργάτης εἰς μεταλλεῖον ἐφονεύθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐξ αἰφνιδίας ἀναῤῥήξεως, ἡ μήτηρ δὲ μὲ τρία μικρὰ ὀρφανὰ ἐκ τῆς θλίψεως καὶ ἐκ τῆς πείνης κατελήφθη ὑπὸ φρικώδους νόσου, ἥτις ἄνευ συντόνου περιθάλψεως θὰ φέρῃ καὶ αὐτὴν εἰς τὸν τάφον.

Ἡ εὐτυχὴς νεᾶνις ἤκουσεν ὅλην αὐτὴν τὴν τραγικὴν ἱστορίαν. Ἠκροᾶτο τῆς συνεκινήθη, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ βαλάντιόν της ἦτο κενόν. Ἡ μηνιαία ἐπιχορήγησίς της εἶχεν ἤδη δαπανηθῆ εἰς διάφορα εἴδη πολυτελείας. Μετέβη εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ πατρός της, πλουσιωτάτου τραπεζίτου, ὅστις ἠσχολεῖτο εἰς ἀθροίσεις καὶ ἀφαιρέσεις ἀτελευτήτων στηλῶν ἀριθμῶν. Διηγήθη τὴν θλιβερὰν ἱστορίαν, πλὴν ὁ τραπεζίτης ἄκαμπτος ἀπήντησεν: *Ὑπάρχουν τὰ φιλανθρωπικὰ καταστήματα διὰ τοὺς πτωχούς.*

Ἠθέλησε νὰ ἐπιμείνῃ. Ἀλλ' ὁ πατήρ της δυσθύμως:

Ἄφες με, τῇ εἶπε. Θὰ εἶσαι αἰτία νὰ κάμω λάθος.

Ἀποσύρεται μελαγχολική. Μεταβαίνει εἰς τὸ δωμάτιόν της, προσπαθοῦσα νὰ στρέψῃ ἀλλαχοῦ τὴν προσοχήν της. Ἀλλ' ἀδύνατον! Ἡ μαύρη σκιὰ τῆς δυστυχίας τῶν πτωχῶν ἐκείνων τὴν παρακολουθεῖ. Ἐπὶ τοῦ σοῦρ εἶναι ἀτημελῶς ἐρριμμένον ὡραῖον ἐκ ροδίνου τουλίου φόρεμα, ἐφ' οὗ μετὰ πολλῆς καλλαισθησίας ἐγκατασπείρονται φυσικαὶ λευκαὶ καμέλιαι.

Ἡ ἀξία μιᾶς μόνον τῶν καμελιῶν, αἵτινες ἀσκόπως ἀνθοῦσιν ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος ταύτης, ἠδύνατο νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς δυστυχεῖς ἐκείνους, διανοεῖται ἡ κόρη. Κατὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν ἡ θαλαμηπόλος εἰσέρχεται, εἰδοποιοῦσα αὐτὴν ὅτι ὁ κομωτὴς ἀνυμένει τὰς διαταγάς της.

Ἂς εἰσέλθῃ, εἶπεν ἡ κόρη, τοποθετουμένη πρὸ ὡραίας τραπέζης καὶ λύουσα τὴν ὡραίαν χρυσῆν κόμην της.

Ἀνὴρ μεσήλιξ φέρων μαῦρον ἔνδυμα καὶ λευκὸν λαιμοδέτην μὲ μικρὸν σακίδιον ἀνὰ χεῖρας εἰσάγεται ὑπὸ τῆς θαλαμηπόλου ἐν τῷ παρθενικῷ τῆς κόρης βωμῷ. Ἀλλὰ μόλις ἀντίκρυσεν αὐτὴν φανὴ ἐκπλήξεως καὶ θάμβους διέφυγε τοῦ στόματός του. Ἀντὶ δὲ νὰ πλησιάσῃ ἵσταται ἀκίνητος ὡς ἀπολιθωμένος.

Σᾶς ἀναμένω, Κύριε, εἶπεν ἡ κόρη μεθ' ὑψηλοφροσύνης.

Σύγγνωτέ μοι, δεσποινίς. Ἀλλ' ἡ συγκίνησίς μου εἶναι μεγάλη. Εἶναι τριάκοντα πέντε ἔτη ἀφ' ὅτου ἐξασκῶ τὴν τέχνην μου καὶ οὐδέποτε εἶδον τοιαύτην θαυμασίαν κόμην.

Ἐννοῶ, εἶπεν ἡ κόρη μειδιῶσα εἰρωνικῶς. Αἰσθάνεσθε τὴν ἀμηχανίαν τοῦ καλλιτέχνου, ὅστις αἴφνης βλέπει πραγματοποιούμενον τὸ ἰδεῶδες τῆς τέχνης του, ἢ τοῦ φυσιολόγου ὅστις ἀνακαλύπτει κογχυλιόν τι σπάνιον. Τοῦτο μὲ κολακεύει πολύ! ἀλλὰ βιάζομαι καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ ἀναβάλητε τὸν θαυμασμόν σας δι' ἄλλην φοράν.

Ὁ κομωτὴς ὑποκλίνεται, καὶ μετὰ σεβασμοῦ σχεδὸν θρησκευτικοῦ ἀνεγείρει τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐντὸς τῶν χειρῶν του κόμην. Τί μαγεία! τί ἔξοχος μαγεία! ἐπαναλαμβάνει ψιθυρίζων. Ἀλλ' εἶναι ἀνεκτίμητος ὁ θησαυρὸς οὗτος.

Τί εἶπες! ἐρωτᾷ ἡ κόρη ἀναπηδῶσα ἐπὶ τῆς ἕδρας της. Τὰ μαλλιά μου εἶναι θησαυρός! Ἠμποροῦν νὰ δώσουν εἰς ἀνταλλαγὴν χρήματα; Πόσα; λέγε!!

Φίλια φράγκα, τοὐλάχιστον, εἶπεν ὁ κομωτής, οὐδὲν ἐννοῶν ἐκ τῆς προφανοῦς συγκινήσεως τῆς κόρης.

Χίλια φράγκα! τὰ μαλλιά μου μόνον!! καὶ ὅλως ἔκπληκτος καὶ ἐν ἀμηχανίᾳ σκέπτεται τοὺς ἀτυχεῖς ἐκείνους, οἵτινες ἀποθνήσκουσι τῆς πείνης!

Χίλια φράγκα! ἐπαναλαμβάνει ἀνεγειρομένη. Περιστρέφει τάχιστα τοὺς χρυσοῦς πλοκάμους διὰ τῆς τρεμούσης χειρός, καὶ τείνουσα τὴν χρυσῆν αὐτὴν δέσμην πρὸς τὸν κομωτήν, Κόψετε τα, τῷ λέγει.

Μαρία Α. Μαυρογορδάτου.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΚΘΕΜΑΤΑ

Β'.

Μετὰ τὰ ἄσυλα καὶ προκαταρκτικὰ σχολεῖα τάσσονται τὰ τεχνικὰ καὶ ἐπαγγελματικά. Τὸ αὐτὸ σύστημα ἐξακολουθεῖ ὡς πρὸς τὴν κοπτικὴν καὶ ραπτικήν, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ τμῆμα ὑποδιαιρεῖται εἰς ὡρισμένους κλάδους. Α'. Ἀσπρορρούχων. Β'. Στηθοδέσμων. Γ'. Φορεμάτων. Δ'. Ἐπανωφορίων καὶ Ε'. Πίλων.

Αἱ κοῦκλαι ἐδῶ εἶναι μεγάλαι, ὀρχόμεναι ἀπὸ φυσικοῦ μεγέθους παιδικοῦ σώματος καὶ προαγόμεναι εἰς φυσικὸν μέγεθος γυναικείου. Ἀντὶ τῆς ἰχνογραφίας τῶν διαφόρων τῆς περιβολῆς εἰδῶν, αὗται ὑδρογραφοῦνται. Εἰς τρόπον ὥστε παρὰ πᾶσαν κούκλαν ἐνδεδυμένην ὑπάρχει καὶ εἰκὼν χρωματισμένη, ἣν ἡ μαθήτρια ἔγραψε. Τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἔργα εἶναι πολλὰ καὶ τέλεια.

Ἡ καλαισθησία τῆς κόρης καὶ τὸ παρ' αὐτῇ ἐπινοητικὸν πνεῦμα ἀναπτύσσεται βαθμηδὸν ἐντελέστατα, εἰς τρόπον ὥστε πᾶσα μαθήτρια γίνεται ὄχι μόνον ἐντελὴς εἰς τὸ εἶδός της τεχνῖτις, ἀλλὰ καὶ δίδει νέαν ζωήν, νέαν ὤθησιν εἰς τὸν συρμόν, διὰ τῆς ἀνεπτυγμένης καλαισθησίας της καὶ τῶν ἰδικῶν της ἐπινοήσεων.

Πλὴν τῶν τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν σχολείων πολυπληθεῖς οἶκοι συρμῶν, καταστήματα ραπτικῆς, πιλοποιΐας καὶ πάντων τῶν γυναικείων ἐξαρτημάτων, πάντων τῶν σημείων τῆς γῆς ἀντιπροσωπεύονται εἰς τὴν Παρισινὴν Ἔκθεσιν.

Εἶναι σειρὰ μουσείων, πρὸ τῶν ὁποίων ἡ ψυχροτέρα καὶ ἀπαθεστέρα γυνὴ ἀδυνατεῖ νὰ μὴ εὐχηθῇ νὰ ἦτο πλουσία, ὅπως ἀποκτήσῃ τοιαῦτα πολύτιμα πράγματα.

Καὶ αἱ κοῦκλαι αὗαι, αἵτινες φέρουσι τὰ ὡραῖα αὐτὰ ἐνδύματα εἶναι ὡραῖαι, θελκτικαί. Σᾶς μειδιῶσι, στρέφουσι τὴν κεφαλήν, ὀρίζονται διὰ ριπιδίου. Ἡ μία μόλις ἤρχισε νὰ ἐνδύηται. Φέρει μόνον ὑποκάμισον, ἐκ ροδίνης ἢ κυανολεύκου βατίστας, μὲ τρίχαπτα καὶ κεντήματα ἀληθῶς θαυμασίου κάλλους. Φέρει στηθόδεσμον ἐκ λευκῆς μετάξης, ὅστις μεταβάλλει τὸ ἄσχημον σῶμα της εἰς ὡραῖον χυτόν.

Καὶ ἀφοῦ ὁ λόγος περὶ στηθοδέσμου, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ ὡραῖον τοῦτο καὶ ἀπαραίτητον παράρτημα τῆς γυναικείας περιβολῆς κατέχει σημαντικὴν θέσιν ἐν τῇ Παρισινῇ Ἔκθέσει. Φαίνεται ὅτι ἐν τῇ τάξει τῶν ἐσωρρούχων κατώρθωσε νὰ λάβῃ τὴν πρώτην θέσιν. Εἰς ὅλας τὰς ὑελοθήκας ἐξαπλοῦται, κάμπτεται τοξοειδής, φιλάρεσκος, ἑλκυστικός, προκλητικώτατος.

Καὶ ἐν τούτοις τὸ μικρὸν τοῦτο ἀντικείμενον δὲν θεωρεῖται ὡς ἔνδυμα τῆς ἀμέσου χρήσεως, ἀλλ' ὡς παράρτημα μᾶλ-

λον τῆς περιβολῆς μας. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ ἱδρύωνται τόσῳ πολύτιμοι βωμοὶ ἐκ βελούδου καὶ ὡραίων ταινιῶν, τόσαι θῆκαι ἐκ μετάξης καὶ χρυσοῦ, ἵνα τοποθετῆται ἐν αὐτοῖς παράρτημα καὶ ὄχι κυριώτατον γυναικεῖον ἔνδυμα.

Καὶ ἀληθῶς μεθ' ὅλον τὸν πόλεμον, ὃν ὑπέστη μέχρι σήμερον, ὁ στηθόδεσμος εἶναι τὸ ἄλφα καὶ τὸ ὦμέγα τῆς γυναικείας περιβολῆς. Εἶναι ὁ ἀσφαλὴς ἄξων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσαρμόζεται ἡ ἀερώδης, χαρίεσσα καὶ θελκτικὴ τῆς γυναικὸς ἐσθής.

Ὁ στηθόδεσμος ἔχει ἰδίαν ζωήν, εἶναι, οὕτως εἰπεῖν προσωπικότης, ὑπὸ τὴν παρατήρησιν ὅτι δύναται νὰ ἀναδείξῃ τὸ σῶμα ὡραῖον ἄνευ οὐδενὸς ἐπιβοηθητικοῦ, ἐνῷ πάντα τὰ λοιπὰ ἐνδύματα οὐδὲν ἄνευ αὐτοῦ δύνανται.

Ἀνορθοῖ τὸν ἄσχημον κορμόν, συγκρατεῖ ἢ ἀναδεικνύει τὸ ἐλαττωματικὸν στῆθος, μεταδίδει καὶ εἰς τὴν μᾶλλον ἄχαριν γυναῖκα κάτι τι ἐκ τῆς ἰδίας χάριτός του. Ὑπὸ οἱονδήποτε πρόστυχον φόρεμα καὶ ἂν εἶναι κεκαλυμμένος δίδει πάντοτε εἰς αὐτὸ τὴν λεπτότητα, τὴν ἐλαστικότητα τὴν χάριν του. Ἐὰν τοὐναντίον περιβάλλετε μὲ τὸ ὡραιότερον καὶ πολυτιμότερον φόρεμα σῶμα της ἄνευ στηθοδέσμου, ἡ ἀξία τοῦ φορέματος χάνεται, διότι ἐλλείπει ἡ χάρις, ἡ κομψότης, τὸ εὔσχημον καὶ κανονικὸν ἐκείνου. Εἰς τὰ λοιπὰ ἐνδύματα ἡμῶν, βλέπει τις ἄψυχον καὶ νεκρὸν ὕφασμα. Εἰς τὸν στηθόδεσμον ἐνυπάρχει ἡ ζωή πως, ἡ χάρις, οἱ παλμοὶ τῆς γυναικείας καλλαισθησίας. Δὲν ἐξεπλάγημεν ὅθεν βλέπουσαι ὅτι ἀπὸ τῆς Νέας Ὑόρκης μέχρι Βέρνης καὶ ἀπὸ Βουκουρεστίου μέχρι Παρισίων δὲν ὑπάρχει λαός, ὅστις δὲν ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὰς πολυτελεῖς αἰθούσας τοῦ Πεδίου τοῦ Ἄρεως διὰ πλουσίου ἐπιδείγματος στηθοδέσμων. Αἱ Ἀθῆναι μόναι ἢ μᾶλλον ὅλη ἡ Ἑλλὰς ἔμειναν ἐκτὸς τοῦ γυναικείου τούτου συναγωνισμοῦ. Ἤθελε πιστεύσει τις ὅτι μόνον αἱ Ἑλληνίδες ἀκολουθοῦσι τὸ Ἀλβανικὸν καὶ ὄχι τὸ Ἑλληνικὸν — διότι αἱ πρόγονοί μας εἶναι αἱ ἐπινοήτριαι τοῦ στηθοδέσμου—σύστημα. Ἢ μᾶλλον ὅτι ἐν Ἑλλάδι ἡ γυνὴ εἶναι δούλη, διότι ὁ στηθόδεσμος εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἐλευθέρας γυναικός. Παντοῦ ὅπου ἡ γυνὴ ἔχει τὴν ἐλευθερίαν της, ὅπου αὕτη ζῆ θεωρουμένη ἴση τῷ ἀνδρί, ὁ στηθόδεσμος βασιλεύει. Δὲν εἶναι πλέον δεσμός, ἀλλὰ σχεδὸν τὸ φρούριόν της. Ἤθελέ τις πιστεύσει ὅτι ὑπὸ τὴν λεπτοφυᾶ ταύτην ἐκ φαλαίνης καὶ μετάξης περιβολήν της, ἡ γυνὴ ἔχει τὸ θάρρος νὰ ὑπερασπίζηται ἑαυτὴν καὶ τὰ δικαιώματά της. Καὶ δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ φέρουσα στηθόδεσμον γυνὴ ἔχει μείζονα ἐλευθερίαν ἐν ταῖς κινήσεσι, μείζονα ἐλαστικότητα, μείζονα ἀνεξαρτησίαν ἐν τῷ βηματισμῷ.

Ἐν Τουρκίᾳ καὶ ἐν γένει ἐν Ἀνατολῇ, ὅπου ἡ Ἀσιανὴ χλυδὴ κρατεῖ τὴν γυναῖκα δούλην, ὁ στηθόδεσμος εἶναι ἄγνωστόν τι. Ἡ Ὀθωμανὶς οὐδέποτε ἐδέσμευσε τὸ νωχελὲς καὶ τρυφηλὸν σῶμα της ἐντὸς στηθοδέσμου. Ἐντεῦθεν τὸ βραδυκίνητον, τὸ ἀτημελές, τὸ καμπτερὸν τοῦ βαδίσματος καὶ τῶν κινήσεών της, τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα τῆς ἐν δουλείᾳ ζώσης γυναικός.

Ἀλλ' ἡ γυνὴ ἐν Ἑλλάδι δὲν εἶναι δούλη. Ἐὰν δὲ μόνον ἡ Ἑλλὰς δὲν ἀντιπροσωπεύεται εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς γυναικείας βιομηχανίας, τοῦτο προκύπτει ἐκ τοῦ ὅτι πᾶσαι αἱ γυναικεῖαι τέχναι εἶναι ὅλως παρημελημέναι παρ' ἡμῖν, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ τῆς στοιχειώδους καὶ πρώτης ἀνάγκης εἴδη προμηθευόμεθα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ξενιτεύουσαι οὕτω τόσον χρῆμα, οὗ τοιαύτην ὁ τόπος μας ἔχει ἀνάγκην.

ΑΙ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΙ ΜΝΗΣΤΑΙ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ

«Κάθε τόπος ἔχει καὶ τὰς συνηθείας του.» Ἡ πρώτη μου ἀνταπόκρισις πρὸς τὴν ἀγαπητήν μου Ἑλληνικὴν «Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν» δὲν εἶναι ὑψηλὴ ἐπιστημονική, διότι δὲν ἐλησμόνησα ἀκόμη τὰς συστάσεις τῆς φίλης μου διευθυντρίας της «*Πρὸ πάντων αἱ ἀνταποκρίσεις σας ἔστωσαν σύντομοι τερπναὶ καὶ αὐτοτελεῖς.*

Σᾶς γράφω λοιπὸν σήμερον, ὁρμωμένη ἐκ τῶν ἐσχάτως τελεσθέντων γάμων τῆς πριγκηπίσσης Λουΐζης, θυγατρὸς τοῦ δουκὸς τῆς Ὀλλλίας, τὸ ἀρχαιότατον ἔθιμον τῆς ἐνδυμασίας τῶν μνηστευομένων πριγκηπισσῶν τοῦ Ἀγγλικοῦ Βασιλικοῦ οἴκου.

Εἰξεύρετε πόσον ἡ κόρη ἐδῶ ἀγαπᾷ τὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἐντεῦθεν καὶ τὰ ἀθῶα ἔτη τοῦ ἀγάμου βίου της. Ἐπειδὴ δὲ τὸ λευκὸν χρῶμα εἶναι τὸ σύμβολον τῆς ἀθωότητος, οἱ Ἀγγλίδες πριγκήπισσαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς μνηστείας των μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου των, φέρουσιν ὑποχρεωτικῶς καθ' ἑκάστην νέον λευκὸν φόρεμα. Τὰ φορέματα ταῦτα ὀνομάζονται *φορέματα μνηστείας*, κατασκευαζόντοι δὲ ὑπὸ μαλλίνου, λινοῦ ἢ βαμβακεροῦ ὑράσματος, οὐδέποτε δὲ ἡ μνηστὴ φέρει ἄλλου χρώματος ταινίας ἢ ἄνθη, ἐφ' ὅσον καὶ ἂν παραταθῇ ὁ τῆς μνηστείας καιρός.

Τὴν πρώτην τῆς μνηστείας ἑσπέραν οἱαδήποτε πριγκηπίσσης τοῦ βασιλικοῦ οἴκου, ἡ μήτηρ της ὁδηγεῖ αὐτὴν εἰς τὸ ἱματιοφυλάκειόν της, ἔνθα προσκαλοῦνται καί τινες πτωχαὶ κόραι, πρὸς ἃς δωρεῖ ὅλα τὰ φορέματα ἅτινα εἶχε μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης. Τὴν αὐτὴν ἑσπέραν προσφέρονται ὑπὸ τῆς μητρὸς πρὸς τὴν κόρην μνηστὴν δώδεκα διάφοροι λευκαὶ ἐσθῆτες. Ἐὰν κατὰ τὸ χρονικὸν τῆς μνηστείας διάστημα ἡ Αὐλὴ πενθήσῃ, τότε ἡ μνηστὴ ἐκτὸς μὲν τοῦ οἴκου φέρει μέλαν ἔνδυμα, ἐν τῷ οἴκῳ ὅμως φέρει πάντοτε τὸ λευκόν.

Ἀγνοῶ πῶς θὰ εὕρωσιν αἱ Ἑλληνίδες τὴν συνήθειαν ταύτην. Ἡμεῖς ἐδῶ τὴν θεωροῦμεν ὡς τὸν ὡραιότερον καὶ εὐγενέστερον ἀποχαιρετισμὸν πρὸς τὴν ὡραίαν τῆς ἡλικίας τῆς νεάνιδος περίοδον, καὶ θὰ ἠυχόμην νὰ ἔβλεπα ὅλας τὰς νέας μνηστὰς ἀκολουθούσας τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ἔθιμον.

Λουΐζα Στέφενσον.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΚΡΙΤΑΙ.

Ἡ παρ' ἡμῖν γνωστοτάτη πλέον καὶ διεθνῆ ἀποκτήσασα φήμη ὑφαντουργὸς κ. Σπάρτη Καρασταμάτη, ἔτυχεν ἐν τῇ Παρισινῇ Ἐκθέσει χρυσοῦ βραβείου, διὰ τὰ ὡραῖα ἀραχνοειδῆ ὑράσματα, ἅτινα αὐτόσε ἐξέθηκε. Τὰ ὑράσματα ταῦτα εἶχον ἐκτεθῆ καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἐκθέσει. Ἀλλὰ ἡ ἐδῶ ἐπιτροπὴ εἰδικωτέρα, ὡς βλέπετε, ἐννοοῦσα τὸν ὑψηλὸν τῶν Ἐκθέσεων σκοπόν, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνθαρρύνσεως τῆς ἀρτιγεννήτου ταύτης παρ' ἡμῖν βιομηχανίας, ἀμείβουσα τὸν ζῆλον καὶ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα τῆς ὑφαντουργοῦ, τῇ ἀπένειμε τὸ *ἀργυροῦν μετάλλιον*. Συγχαίρομεν τὴν καλὴν τεχνίτιδα, διότι ἐγένετο αἰτία νὰ δοθῇ ἓν τόσῳ καλὸν μάθημα εἰς τοὺς ἐξόχους κ. κ. τεχνοκριτάς μας.

Ο ΕΝ ΤΟΙΣ ΥΔΑΣΙ ΚΟΣΜΟΣ

III

Οἱ γίγαντες τῆς θαλάσσης.

Οἱ μαγικοὶ κῆποι τῶν ὑδάτων ἀπομακρύνονται καὶ ἀφανίζονται ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπιφανείας αὐτῶν φαίνονται οἱ γίγαντες τῆς θαλάσσης. Ἡ φάλαινα καὶ ὁ φυσητήρ, αἱ πηδῶσαι φώκαιναι, οἱ ὑπερμεγέθεις δελφῖνες, ἡ pieuvre καὶ τὰ παντὸς εἴδους θαλάσσια τέρατα.

Ὁμιλήσωμεν περὶ τοῦ φυσητῆρος (cachalot), τοῦ γίγαντος τούτου τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ ὃν ἡ μεγαλειτέρα φάλαινα, μόλις δύναται νὰ ὑπερβῇ κατά τινας πόδας. Φανταστῆτε ὄγκον, ἔχοντα μῆκος ἑξήκοντα ποδῶν καὶ διάμετρον δέκα πέντε· κεφαλὴν τερατώδη καὶ κλλόκοτον, ἥτις μόνη καταλαμβάνει τὸ ἥμισυ τοῦ σώματός του· μέγιστον στόμα καὶ γλῶσσαν ὑπερμεγέθη, ἥτις ἐξογκοῦται καὶ μηκύνεται, ὅπως καὶ κατωτέρω τούτου παράδοξον ὕβον—σημεῖον εἰς ὃ σκοπεύει ὁ θηρευτὴς τοῦ φυσητῆρος -οὐρὰν φοβερὰν καὶ ἰσχυράν, μεγάλα χείλη διήκοντα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον τῆς ἀποτροπαίου ταύτης μορφῆς, εἰς ἑκάτερον δὲ τῶν ἄκρων τούτων καὶ ὑπεράνω αὐτῶν ἐξέχοντα ὀφθαλμόν, μὲ βλέμμα εὐσταθὲς καὶ ψυχρόν· καὶ ἐκ τῆς ὀπῆς δι' ἧς ἀναπνέει, ἐξακοντιζόμενον μεγαλοπρεπῆ λόφον ὕδατος.

Θὰ ἐξελάμβανέ τις τοῦτον εἰς τὸν ἐριζόντα, ὡς φοβερὰν μηχανὴν σιδηροδρόμου, διατρέχουσαν τὰς θαλάσσας ἐν μέσῳ νέφους καπνοῦ καὶ ἔχουσαν, ὡς σιδηρᾶς μὲν ῥάβδους τὰ κύματα, ὡς σταθμοὺς δὲ τὰς νήσους. Ἐν ταῖς θαλάσσαις κυρίως τῶν Ἰνδιῶν καὶ τῆς Ἰαπωνίας ὁ μέγας οὗτος βοεμὸς τῶν κυμάτων, ἀρέσκεται νὰ περιφέρῃ τὴν ἀγρίαν αὐτοῦ ἐλευθερίαν.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ κεφαλὴ τοῦ θαλασσίου τούτου τέρατος εἶναι κολοσσαία, τὸ κρανίον του εἶναι μικρόν. Ὁ φυσητὴρ δὲν εἶναι διάνοια, ἀλλὰ μηχανὴ καὶ ἀντὶ νὰ παράγῃ ἰδέας, δίδει ἔλαιον. Εἶναι οὗτος δεξαμενή. Ἀπὸ τοῦ ρύγχους μέχρις ὑπεράνω τῶν ὀφθαλμῶν του, ἐκτείνεται ἔκτακτος κοιλότης, περιέχουσα τὸ ἐλαφρότερον καὶ διαυγέστερον ἔλαιον, ἡ πηγὴ αὕτη καλύπτεται ὑπὸ χόνδρου καὶ δέρματος, ἅτινα τὴν προστατεύουσιν. Ὑπάρχουσι κεφαλαὶ φυσητῆρος, αἵτινες ἀβιάστως δύνανται νὰ δώσωσιν ἀπὸ δέκα μέχρι δέκα πέντε τόνων ἔλαίου * ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι αὗται εἰσὶν ἐκλεκτὰ κρανία, αἱ ἰσχυραὶ κεφαλαὶ τῆς φυλῆς.

Ἡ φυσικὴ αὕτη δεξαμενή, εἶναι πηγή, ἐξ ἧς ὁ φαλαινοθήρας τοῦ εἰρηνικοῦ ἀντλεῖ διὰ κοχλιαρίων καὶ κάδων. Ἡ ἀποθήκη αὕτη εἶναι διὰ τὸν φυσητῆρα, ὁ πλοῦτος, ἡ δόξα καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτοῦ. Δὲν ὑπάρχουσιν ἀγῶνες καὶ κίνδυνοι, τοὺς ὁποίους νὰ μὴ περιφρονῇ ὁ φαλαινοθήρας, ὅπως θραύσῃ καὶ κενώσῃ τὸ ἰσχυρὸν τοῦτο χρηματοκιβώτιον, διότι ὁ φυσητὴρ δὲν ἔχει τὴν εἰρηνικὴν κρᾶσιν τῆς φαλαίνης. Ἀλλ' Ἡ θύρα τοῦ τέρατος τούτου εἶναι ἡ ἐπικινδυνωδεστέρα καὶ φοβερωτέρα τοῦ κόσμου. Ὁ πλοῦτος τοῦ φυσητῆρος δὲν συνίσταται μόνον εἰς τὸ ἔλαιον τούτου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐντοσθίοις του εὑρίσκεται πολύτιμον ἄρωμα, τὸ ἄμβαρον (ambre gris).

Ἀλλ' ἰδοὺ καρχαρίας ἔρχεται· φοβερὸν οὗτος τέρας καὶ ἀπαίσιον ὄνομα· εἶναι ὁ θάνατος, ἡ εἰρήνη τοῦ τάφου, τάφος ἀκαταμέτρητος, ἄπειρος, εἶναι ἡ ἄβυσος!

Τὸ θάρρος καὶ ἡ ἀπληστία αὐτοῦ δὲν ἔχουσιν ἀντίζηλον· εἶναι οὗτος ὁ ἐρημωτὴς τῶν θαλασσῶν Τὸ τρομερὸν αὐτοῦ στόμα, πάντοτε ἀνοικτόν, ὅπως καταπίῃ λείαν ἢ θῦμα, καταβροχθίζει καὶ ἀπορροφᾷ πᾶν τὸ προστυχόν. Ἡ ζωσα σὰρξ δὲν ἀρκεῖ εἰς τὰς τοῦ τέρατος ὀρέξεις αὐτοῦ, ἀλλὰ μετὰ μανιώδους λαιμαργίας καταβροχθίζει τὰ λείψανα τῶν σεσηπότων νεκρῶν. Ὁ ἀδηφάγος κολοσσὸς οὗτος, ὁ ἔχων ἀκάθαρτα καὶ φρικώδη ἔνστικτα, ὁ μὲ τὸν στόμαχον πάντοτε πλήρη καὶ οὐδέποτε χορτασθεὶς περιφέρει τὸν θάνατον καὶ τὸν τρόμον ἐπὶ τοῦ δρόμου του! Ἐν τοῖς βάθεσι τῶν ὑδάτων καταλαμβάνει καὶ κατατρώγει τὸν πτωχὸν ἁλιέα τῶν μαργαριτῶν, καρτερικῶς δὲ ἀκολουθεῖ τὴν ναῦν, ἐν ᾗ μαντεύει ἀσθενῆ καὶ ἐξ ἧς περιμένει νὰ τῷ ρίψωσι νεκρόν.

Ὁ καρχαρίας εἶναι ὁ γὺψ τῆς θαλάσσης. Συμπληρώσωμεν τὴν εἰκόνα τούτου διὰ δύο ἀνεκδότων ἐξ ἴσου συγκινητικῶν καὶ αὐθεντικῶν.

Ναυαρὸς Ἄγγλος ἀξιωματικός, αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ περιφήμου δουλεμπορικοῦ πλοίου, «ὁ Γύψ» ἐγένετο μάρτυς τοῦ ἑξῆς φρικώδους δράματος· ὑπὸ τὴν πρώραν τούτου, αἰθιοπίς, κεκαλυμμένη ὑπὸ ῥακῶν ἐκάθητο ὀκλαδόν, παρὰ γυμνὸν καὶ ἀσθενὲς παιδίον ἡλικίας 14 περίπου ἐτῶν, ἐξηντλημένον ὑπὸ τῶν πυρετῶν. Ἡ δυστυχής του μήτηρ παρατηρεῖ αὐτὸ μετὰ θλιβεροῦ καὶ ἀπελπιστικοῦ ἤθους, εἰς ἣν νύκτης ὀλιγώτερον σκληρὸς τῶν συντρόφων του, εἶχεν ἐπιτρέψει ὅπως τὸ μεταφέρῃ εἰς τὸν καθαρὸν ἀέρα, διότι οἱ λοιποὶ τῶν δούλων ἦσαν συσσωρευμένοι ἐν τῷ κύτει τοῦ πλοίου, ἐντὸς δυσώδους φωλεᾶς.

Αἴφνης ὁ πλοίαρχος τοῦ Γυπός, φαίνεται ἐπὶ τῆς γεφύρας. Τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα, ἡ ἀγρία ἐνεργητικότης καὶ τὸ μέγα αὐτοῦ παράστημα ὑπεροχῆς, ἐπιβάλλουσι τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ κτήνη, ἅτινα περιστοιχίζουσι τοῦτον. Τῷ ἁρμόζει νὰ εἶναι ἀρχηγός.

— Διατί, εἶπε διὰ τραχείας φωνῆς, ἀφήσατε τὰ ζῶα ταῦτα νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῆς γεφύρας; δεικνύων διὰ χειρονομίας πλήρους μανίας, τοὺς ἐπτομένους δούλους, τὴν μητέρα καὶ τὸν υἱόν.

Ἅμα τούτῳ ἁρπάζει ἀπὸ τοῦ ποδὸς τὸ ἀσθενὲς παιδίον καὶ πετᾷ αὐτὸ ὑπεράνω τοῦ πλοίου. Στιγμὴ φοβερὰ καὶ ἐπίσημος! Πάραυτα ὑπόλευκος καὶ μεγαλοπρεπὴς λάμψις φαίνεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν κυμάτων. Εἶναι καρχαρίας ὁ κορτερικὸς καὶ τερατώδης ἀκόλουθος τοῦ Γυπός· καὶ ταυτοχρόνως παρατηρεῖται ἀλλόκοτος κίνησις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς σελήνης φωτιζομένων ὑδάτων, κατόπιν βαρεῖα καὶ ἀπαισία καταβύθισις, κατόπιν δὲ τίποτε.

Πρὶν ἡ φωνὴ τῆς ἐν ἀγωνίᾳ εὑρεθείσης μητρός, λάβῃ τὸν καιρὸν νὰ χαθῇ εἰς τὸν ἀέρα, τὸ τέκνον της ἔπαυσε τοῦ νὰ εἶναι δοῦλος.

Ἄλλοτε πλοίαρχος δουλεμπορικοῦ σκάφους, ἐφεῦρε πρὸς διασκέδασίν του ἓν τῶν φοβερῶν ἐκείνων παιγνιδίων, ἅπερ μόνη ἡ διαβολικὴ φαντασία τῶν ἀτίμων τούτων πειρατῶν ἠδύνατο νὰ ἐπινοήσῃ.

Παραγγείλας νὰ φέρωσιν ἕνα τῶν γερόντων αἰθιώπων, οἵτινες ἀπετέλουν τὸ φορτίον του, τὸν ἔδεσεν ὁ ἥλιος διὰ σχοινίου ὑπὸ τὰς μασχάλας καὶ διέταξε νὰ ἀναρτήσωσιν αὐτὸν

(*) Ἕκαστος τόνος ἰσοδυναμεῖ μὲ 792 ὀκάδες.

εἰς τὴν ἄκραν κεραίας ὑπερκειμένης κατὰ εἴκοσι πόδας τῆς θαλάσσης. Πάραυτα βλέπουσι τρέχοντας ὑπὸ τὸν δυστυχῆ δοῦλον τοὺς ἀκολουθοῦντας τὴν ναῦν καρχαρίας, οἵτινες ἀρχίζουσι νὰ πηδῶσι κατ' αὐτοῦ, καὶ εἰς ἕκαστον νέον πήδημα ὑψούμενοι περισσότερον, πλησιάζουσι τὸν κατάδικον . . . Εὖγε! ἐκρύγνυνται, ὅταν οἱ καρχαρίαι ἔφθασαν τὸν ἄνθρωπον καὶ ἄρχονται κατασχίζοντες αὐτόν. Τὸ πλήρωμα τότε δύναται νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ἡδονήν, ἣν ὁ πλοίαρχος τοῖς ὑπεσχέθη, διότι ὄπισθεν τοῦ σκάφους ἐκτείνεται μακρὰ αἱματηρὰ γραμμή, ὁ δὲ πτωχὸς αἰθίοψ ζῶν κατεφάγη, τεμάχιον πρὸς τεμάχιον ὑπὸ τῶν καρχαριῶν.

Τοιοῦτος ὁ καρχαρίας, σκληρὸς καὶ ἀδηφάγος, ἀλλ' ἐν τούτοις ὀλιγώτερον ἄγριος τοῦ ἀθλίου πειρατοῦ, ὅστις ἡμέρας τινὰς κατόπιν ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ πληρώματός του.

Τούλα Κόκαλη.

ΑΣΠΑΣΙΑ

Περὶ τοῦ θαυμασίου τούτου συγγράμματος τοῦ σοφοῦ Γερμανοῦ Χαμερλιγγίου ἐγράψαμεν μετὰ τὴν τοῦ Α΄. τεύχους δημοσίευσιν, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Λυσάνδρου Χ. Κώνστα. Ἐκ τοῦ ὄνυχος κρίνουσαι τότε τὸν λέοντα εἴχομεν συστήσει θερμῶς τὸ ἔργον πρὸς τὰς κ.κ. συνδρομητρίας ἡμῶν.

Σήμερον ὅμως ὅτε ἡ ἔκδοσις τοῦ Α΄. τόμου συνεπληρώθη, ὅτε ἓν μέρος τοῦ καλλιτεχνικοῦ τούτου ὁριστουργήματος πρόκειται τέλειον, ὅτε ἠδυνήθημεν νὰ ἐντρυφήσωμεν εἰς τὸν ὀρχαιοπρεπῆ τοῦτον ἀνθοφόρον περίβολον καὶ νὰ αἰσθανθῶμεν τὴν δρόσον του καὶ τὸ ἄρωμά του, σήμερον ὅτε ἔχομεν πρὸ ἡμῶν ἐν τῷ ὡραίῳ τούτῳ συγγράμματι, ὡς ἐν σειρᾷ γραφικωτάτων καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, τὰ κατὰ τὸν ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον βίον τῆς ὡραιοτάτης καὶ σοφωτάτης γυναικὸς τοῦ κόσμου Ἀσπασίας, σήμερον ὅτε παρὰ τῶν συγχρόνων αὐτῆς φιλοσόφων καὶ καλλιτεχνῶν διδασκόμεθα σχεδὸν τὴν ἱστορίαν τῆς φιλοσοφίας καὶ καλλιτεχνίας, σήμερον ἐνθουσιῶσαι λέγομεν πρὸς τὰς ἀναγνωστρίας μας: Ἡ *Ἀσπασία* εἶναι ὄχι μόνον μυθιστόρημα ἔχον ὡς ὑπόθεσιν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ὡς ἥρωας τὴν Ἀσπασίαν καὶ τὸν Περικλέα, ἀλλ' εἶναι καλλιτεχνικὸν ὁριστούργημα, τὸ ὁποῖον μόνον μεγαλοφυΐαι οἷαι αἱ τῶν ἡρώων του, καὶ καλλιτεχνία, οἵα ἡ τοῦ Φειδίου καὶ Ἰκτίνου ἠδύνατο νὰ ἐμπνεύσῃ. Θέλετε νὰ εὑρεθῆτε πρὸς στιγμὴν εἰς τὰς κλεινὰς καὶ ἰοστεφεῖς τῶν ποιητῶν Ἀθήνας; Θέλετε νὰ μυηθῆτε εἰς τὰ μυστήρια τοῦ οἰκογενειακοῦ καὶ πολιτικοῦ βίου τῶν ἐξοχωτέρων ἀνδρῶν ἐκείνης τῆς ἐποχῆς; Θέλετε νὰ γνωρίσητε τὴν ζηλοτυπίαν τῆς προδιδομένης συζύγου τοῦ Περικλέους καὶ νὰ λάβητε διδακτικὸν μάθημα περὶ τοῦ πῶς κερδίζει ἡ σύζυγος τὴν καρδίαν τοῦ ἀνδρός; Θέλετε νὰ γνωρίσητε τὰς γεροντοκόρας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ τοὺς δολίους ἢ πιστοὺς ὑπηρέτας καὶ τὸν φανατικὸν κλῆρον καὶ τοὺς ὑλιστὰς καὶ φιλελευθέρους, καὶ τὰ σκάνδαλα καὶ τὰς ῥαδιουργίας τῶν ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων; ἀναγνώσατε τὴν «*Ἀσπασίαν*».

Θέλετε νὰ γνωρίσητε τὰς ἐνδοξοτέρας σελίδας τῆς ἱστορίας τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τῶν πολυτίμων μνημείων αὐτῆς; θέλετε νὰ ἴδητε ζῶσαν τὴν ἐποχὴν τοῦ Χρυσοῦ τῶν Ἀθηνῶν αἰῶνος; ἀναγνώσατε τὴν *Ἀσπασίαν*.

Ὁ ἔξοχος φιλέλλην καὶ Ἑλληνιστὴς συγγραφεὺς ἀνεδείχθη ἀντάξιος τοῦ ἔργου, ὡς ὁ Ἕλλην μεταφραστὴς κ. Λύσανδρος Χ. Κώνστας ἀνεδείχθη ἀντάξιος καὶ τοῦ ἔργου καὶ τοῦ συγγραφέως.

Η ΓΥΝΗ ΙΑΤΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ XIX ΑΙΩΝΑ

[Συνέχεια]

Ἀγγλία.

Ἐν Ἐδιμβούργῳ ὑπάρχει νοσοκομεῖον καὶ ἰατροφαρμακεῖον, τῶν ἀπόρων γυναικῶν καὶ παίδων: Ἰατροὶ αἱ κκ. Σοφία Ἰέξ Βλάκ καὶ Μαρία Κραβέ.

β΄. Χριστιανικὸν Κανογγάτιον ἰατροφαρμακεῖον: Ἰατρὸς ἡ κ. Ἀλίκη Κέρ.

γ΄. Σκωτικὸν ἰατρεῖον καὶ φαρμακεῖον διὰ γυναῖκας καὶ παιδία. Ἰατρὸς ἡ κ. Ἀλίκη Κέρ.

Ἐν Βριστόλῃ ἰατρεῖον καὶ φαρμακεῖον διὰ τὰς γυναῖκας ἰατρὸς ἡ κ. Ἐλίζα Δουμβάο.

Ἐν Βιρμιγχάμῃ: 1ον Νοσοκομεῖον γυναικῶν: Ἰατρὸς ἡ κ. Ἄννη Κλάρκ. 2ον Νοσοκομεῖον τῶν πασχόντων παίδων: Ἰατρὸς Ἄννη Κλάρκ. 3ον Ἐν τῇ κλινικῇ τοῦ διασήμου γυναικολόγου Tait διευθυντὴς εἶναι γυνὴ ἰατρός, τακτικαὶ δὲ οἰκότροφοι ἰατροί, ἐπίσης δύο γυναῖκες.

Ἐν Μαγχεστρίᾳ. Ἰατρεῖον καὶ φαρμακεῖον διὰ γυναῖκας: καὶ παιδία: Ἰατρὸς ἡ κ. Ἄννα Δάμς.

Ἡ γυναικεία ἰατρικὴ σχολὴ ὁριθμεῖ 18 καθηγητάς, ὧν 5 εἶναι γυναῖκες. Ἡ κ. Μαρία Δάφτον πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἡ κ. Γαρὲτ Ἄνδερσον καθηγητὴς τῆς Ἀνατομίας.: Ἡ κ. Δούμβαρ τῆς ἐσωτερικῆς παθολογίας. Ἡ κ. Λουΐζα Ἀτκὶν καθηγητὴς τῆς Γυναικολογίας. Ἡ κ. Σχαρλὶπ τῆς νομικῆς ἰατρικῆς καὶ ἡ κ. Σοφία Ἰέξ-Βλάκ τῆς ὑγιεινῆς. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο φοιτᾶται ἤδη ὑπὸ 72 φοιτητριῶν.

Ἡ δεσποινὶς Οὐάτερστον, διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου ὑπέστη τὰς νενομισμένας ἐξετάσεις εἰς τὸ τμῆμα τῆς ψυχολογίας καὶ ἐθεωρήθη πρώτη, διὰ τὰς φρενολογικὰς παθήσεις. Ἡ ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ Ἐδιμβούργου ἔχει 21 φοιτητρίας καὶ ἡ τοῦ Δουβλίνου 17. Ἅπασαι αἱ κυρίαι αὗται διακρίνονται κατὰ τὰς ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, τυγχάνουσαι βραβείων καὶ ἐπαίνων παρὰ τῶν διασημοτέρων τῆς Ἀγγλίας καθηγητῶν.

Λουΐζα Σχιούλτς (ἰατρός).

ΠΟΙΚΙΛΑ

Δωρεαὶ πλουσίου ὁμογενοῦς. Γενναιοτάτη δωρεὰ προσηνέχθη ὑπὸ πατριώτου ὁμογενοῦς τοῦ κ. Μπάγκα πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος. Μέγα μέρος τῆς περιουσίας του ἀνερχομένης εἰς ἑκατὸν ἥμισυ περίπου ἑκατομμύριον, διατεθήσεται εἰς ἵδρυσιν διαφόρων φιλανθρωπικῶν καταστημάτων, τὸ ὑπόλοιπον δὲ εἰς βοηθείας ἐτησίως χορηγουμένας εἰς ἄλλα λειτουργοῦντα ἤδη τοιαῦτα.

Ὡς ἀπαρχὴν τῶν εὐεργεσιῶν του ὁ φιλογενὴς ἀνὴρ προσέφερε πρὸς τὴν πρόεδρον τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου κ. Ἀναστασίαν Μεσσηνέζη δο. τέσσαρας χιλιάδας, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς προίκισιν δύο ὀρφανῶν κορασίων νυμφευθησομένων κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, καθ' ἣν καὶ ὁ διευθυντὴς. Ἰσότιμον ποσὸν διατίθεται παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς ἀνδρὸς κατ' ἔτος πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Τοιαῦται φιλάνθρωποι καὶ φιλοπάτριδες πράξεις εἶναι βεβαίως ἀνώτεραι παντὸς ἐγκωμίου.

Γυνὴ τελοῦσα τὸ θρησκευτικὸν μυστήριον τοῦ γάμου. Ἡ μὶς Ἕλλεν Ρίγγλ, ἐσχάτως ἀναγνωρισθεῖσα ὡς

ἱερεὺς τῆς ἀδελφικῆς Ἐκκλησίας τῶν μονοθεϊστῶν ἐν τῇ πόλει Οὔνστερ, ἔλαβε τὴν ἄδειαν νὰ τελῇ καὶ ἱεροτελεστίας γάμου. Ὁ πρῶτος ὅθεν ὑπὸ γυναικὸς ἱερεὺς γάμος ἐτελέσθη τῇ 18ῃ Ἰουλίου τοῦ 1889.

Γυνὴ στενογράφος ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Προέδρου τῆς δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Ἡ δεσποινὶς Ἀλίκη Σὰνζ εἶναι ἡ πρώτη γυνὴ ἥτις προσελήφθη ὡς ἰδιαιτέρα γραμματεὺς τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐν τῇ περιφήμῳ Λευκῇ Οἰκίᾳ, ἐν ᾗ διαμένει ὁ πρόεδρος. Λέγεται ὅτι ἡ κυρία αὕτη εἶναι ὀνομαστὴ στενογραφοτυπογράφος, καίτοι μόλις ἄγει τὸ εἰκοστὸν δεύτερον ἔτος.

Ὁ Σάχης ὑπὲρ τῆς μονογαμίας. Ἐν ἑσπερίδι, ἐν ᾗ ἠτακελιμένος ὁ Σάχης κατὰ τὴν ἐν Λονδίνῳ διαμονήν του, ἠρωτήθη παρὰ τοῦ ξενίζοντος αὐτόν, ἐὰν ἐπεθύμει νὰ παρευρεθῇ τὴν ἐπαύριον παρά τινι λόρδῳ, ἑορτάζοντι τοὺς χρυσοῦς γάμους του. Τί θὰ εἴπῃ χρυσοῦς γάμος; εἶπεν ὁ Νασὴρ-εδ-Δὶν μετὰ περιεργείας.

Ὁ Ἄγγλος τῷ ἀπήντησεν ὅτι ἐν Εὐρώπῃ ὑπάρχει ἔθιμον, καθ' ὃ ὅταν ἀνήρ τις ζήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς γυναικὸς πενῆντα ἔτη, λέγουσιν ὅτι ἑορτάζει τοὺς χρυσοῦς γάμους του. Ὁ Σάχης μείνας ἐπί τινας στιγμὰς σύννους προσέθηκε: Προτιμότερον νὰ ζήσῃ τις μὲ μίαν γυναῖκα πενῆντα ἔτη, παρὰ μὲ πενῆντα γυναῖκας ἓν ἔτος.

Νέον ἐπαγγελματικὸν Παρθεναγωγεῖον ἐν Παρισίοις. Ἡ πόλις τῶν Παρισίων, ὅπου δήμαρχοι καὶ νομάρχαι κατανοοῦσι τὰ ἐκ τῆς θέσεώς των ἐπιβαλλόμενα αὐτοῖς καθήκοντα —ἐπλουτίσθη καὶ πάλιν διὰ νέου Ἐπαγγελματικοῦ Παρθεναγωγείου ἐν τῷ 14ῳ διαμερίσματι.

Ἡ σχολὴ αὕτη διοργανουμένη, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ τόσον εὐεργετικῶς λειτουργοῦσαι ἤδη. θὰ μορφώσῃ δωρεὰν νεάνιδας εἰς τὰς γυναικείας τέχνας καὶ τὴν διοίκησιν τοῦ οἴκου. Ὡς κτίριον διατεθήσεται μεγαλοπρεπὲς μέγαρον, ὅπερ πρὸ τῆς ἐκλαϊκεύσεως τῶν σχολῶν, ἐχρησίμευεν ὡς ἄσυλον μονῆς τινός.

Γυνὴ πρόεδρος βραβευτικῆς Ἐπιτροπῆς. Πρόεδρος τῆς ἀπονομῆς τῶν μεταλίων καὶ βραβείων ἐν τῇ Γυναικείᾳ ἰατρικῇ τοῦ Λονδίνου Σχολῇ ἦτον ἡ κ. μαρκησία Δυφερίν.

Θάνατος ἑβδομηκοντούτιδος συγγραφέως. Γυνὴ ἥτις εἶχε καταλάβει τὰ πρωτεῖα μεταξὺ τῶν διασημοτέρων Γερμανῶν συγγραφέων, ἡ κ. Φανὴ Λεβάλδ, ἀπεβίωσεν ἐν Δρέσδῃ ἄγουσα τὸ ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἔτος. Δύο ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου της ἐπέρανεν ὡραίαν βιβλιοαρσίαν, ἣν χαρακτηρίζει μεγάλη κριτικὴ δύναμις καὶ ἔκτακτος πνευματικὴ διαύγεια.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ὁ Πανελλήνιος δραματικὸς θίασος ἀνεβίβασεν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ Παραδείσου τὴν Ἱλαροτραγῳδίαν Οἱ Μνηστῆρες τῆς Πηνελοπῆς καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Τὸ πρόσωπον τοῦ Ὀδυσσέως ἐδίδαξε μετὰ πρωτοφανοῦς ἐπιτυχίας ὁ θιασάρχης κύριος Ἀλεξιάδης, τὸ τοῦ Τηλεμάχου υἱοῦ του, ὁ Εὐελπὶς ἠθοποιὸς Εὐτύχιος Βονασέρας τὸ τοῦ χοιροβοσκοῦ Εὐμαίου ὁ Ἀμφιδέξιος κ. Τσίντος Ἡ ἐπιτυχία ἐν γένει ὑπῆρξε τελεία, ἡ ἑσπερὶς δὲ λαμπρὰ καὶ ἐκτάκτως πανηγυρική.

Μετ' ἐκτάκτου ἐπίσης ἐπιτυχίας ἐδιδάχθη ὁ Σουμαδοπώλης, τοῦ θιασάρχου κ. Ἀλεξιάδου ὑποδυθέντος τὸ ὡραῖον αὐτὸ μέρος. Θὰ παρακολουθήσῃ ὁ Φουλαδὲς ἔργον κενοῦν εἰς ἄκρον τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἀκροατοῦ διὰ τὸ ἔντεχνον τῆς πλοκῆς καὶ ὁράσεως καὶ τελευταῖον πάντων ὁ Ἑπτάπυργος, θὰ ἐπισκιάσῃ πάντα τὰ μέχρι τοῦδε διδαχθέντα ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς θεαματικὰ ἔργα. Ὁ κύριος Ἀλεξιάδης ἐννοεῖ νὰ ἔχῃ τὸ μονοπώλιον τῶν μόχθων καὶ τοῦ ἀπαύστου ἀγῶνος διὰ τῆς διδαχῆς νέων δραματικῶν ἔργων.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ

Ὑπὸ τῶν καταστημάτων τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδη ἤρξατο ἐκδιδομένη σειρὰ ὡραίων Γεωγραφικῶν Πινάκων πρὸς χρῆσιν τῶν Δημοτικῶν Σχολείων καὶ Παρθεναγωγείων. Οἱ πίνακες οὗτοι συμφώνως πρὸς τὸν ἐκδοθέντα ἤδη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἄτλαντα, θὰ ἀνέρχωνται εἰς 9, σχεδιογραφηθέντες καὶ λιθογραφηθέντες ὑπὸ Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν. Ἐὰν κρίνῃ τις ἀπὸ τὸν ἤδη ἐκδοθέντα τῆς Ἀφρικῆς τοιοῦτον, δὲν δύναται ἢ νὰ συγχαρῇ τὸν κ. Λ. Κωνσταντινίδην διὰ τὴν ἐπιτυχίαν Τοὺς Πίνακας τούτους συνιστῶμεν θερμῶς πρὸς τὰς καὶ τοὺς κ. κ. διδασκάλους.

ΑΣΤΙΚΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΑΣΠΑΣΙΑΣ ΣΚΟΡΔΕΛΗ

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται τὴν 24 Αὐγούστου ἐξακολουθοῦσαι καθ' ἑκάστην 8—12 π. μ. Τὰ δὲ μαθήματα τὴν 4ην Σεπτεμβρίου (Ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 6 παρὰ τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας).

ΑΔΑΠΑΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Εὐ. Βάρναν. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Α. Α. Σκύρον. Εὐχαριστοῦμεν διὰ φιλικώτατα συγχαρητήρια. Δι' ἓν μόνον εἶσθε ἀσυγχώρητος. Διότι μᾶς στερεῖτε ἐπὶ τόσον χρό-

ΕΝΕΔΡΑ

Ὁ φίλος του δεξιούμενος αὐτόν, τὸν ἠρώτησε, ποῖαι ἦσαν αἱ μελαγχολικαὶ καὶ εὐειδεῖς κορασίδες, αἵτινες τὸν ἠκολούθουν. Εἶναι ὁλόκληρος ἱστορία, εἶπεν ὁ δικηγόρος. Πρέπει ἀφεύκτως προ τῆς 3ης ὥρας νὰ ἴδω τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης.

Ὁ βουλευτὴς ὕψωσε τοὺς ὤμους μετ' ἀμφιβολίας. Δὲν πιστεύω να τὸ κατορθώσῃς, εἶπε. Ἔφθασαν τηλεγραφήματα ἐκ Γερμανίας μεγάλης σπουδαιότητος. Ὁμιλοῦσι περὶ πιθανῆς ὑποψηφιότητος τοῦ πρίγκηπος Ὀεντζόλερ εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἱσπανίας. Ἐὰν ἡ εἴδησις αὕτη εἶναι ἀληθὴς θὰ γεννήσῃ σοβαρὰς περιπλοκάς, ἴσως δὲ καὶ τὸν πόλεμον μεταξὺ Γαλλίας καὶ Γερμανίας.

Ἐννοεῖς ὅτι ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἐνασχολήσεων τούτων ὁ Αἰμύλιος Ὀλιδιὲ δὲν θὰ ἔχῃ καιρὸν νὰ σὲ δεχθῇ.

Ἀλλὰ τέλος, πρόκειται περὶ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἀθώου ἀνθρώπου, ὃν θὰ καρατομήσωσιν ἴσως αὔριον, ἐὰν δὲν ἀντιστῇ τις εἰς τοῦτο. Πρέπει ἀφεύκτως νὰ ἐμποδισθῇ ἡ διάπραξις τοιούτου τερατώδους ἐγκλήματος.

Εἶμαι τῆς γνώμης σου καὶ σοὶ ὑπόσχομαι νὰ πράξω ὅ,τι δυνηθῶ. Ὁ βουλευτὴς τότε παρετήρησεν ὅτι αἱ νεάνιδες ἀπέμασσον δάκρυα ἐκ τῶν κατερύθρων ὀφθαλμῶν των. Τὰς λυποῦμαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδιάν, εἶπε μετὰ φωνῆς σοβαρᾶς, ἀλλὰ γλυκείας πρὸς τὸν δικηγόρον.

Τὴν αὐτὴν στιγμὴν αἱ σάλπιγγες ἤχησαν σημαίνουσαι τὴν ἄφιξιν τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς. Ἰδοὺ ὁ πρόεδρος, εἶπεν ὁ νέος βουλευτής. Ὁ ὑπουργὸς δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ. Θὰ τῷ ὁμιλήσω ἀμέσως καὶ θὰ σὲ εἰδοποιήσω. Ὁ δικηγόρος μετὰ τῶν δύο νεανίδων ἀπεσύρθη εἰς ἄλλην αἴθουσαν.

Περὶ τὴν 5ην ὥραν ὁ βουλευτὴς ἐπῆλθε. Ἦτο φοβερὰ νευρικός. Τὰ πράγματα λαμβάνουσι σοβαρὰν τροπήν, κατὰ τὰ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα Ἀλλ ὡς βλέπω τὸ τοιοῦτον δὲν σᾶς ἐνδιαφέρει. Ὁ καθεὶς δι' ἑαυτόν. . . . . Εἶδον τὸν ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης, τῷ διηγήθην τὸ δρᾶμα, ὅπερ σὲ ἀπασχολεῖ τὴν ὥραν ταύτην. Μεθ' ὅλας δὲ τὰς πολιτικὰς ἐνασχολήσεις του, ἐφάνη ἐνδιαφερόμενος διὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην. Δὲν δύναται ἐν τούτοις νὰ σὲ δεχθῇ ἐδῶ, μὲ αὐτὰς τὰς κόρας. Μοὶ ἔδωκε συνέντευξιν τὴν ἑσπέραν ταύτην εἰς τὸ θεωρεῖον του ἐν τῷ μελοδράματι.

Θὰ σὲ ἀναμείνω λοιπὸν τὴν ἐννάτην εἰς τὸ μελόδραμα.

Καὶ οἱ δύο φίλοι ἀπεχωρίσθησαν τείναντες τὴν χεῖρα ἀλλήλοις.

Ὁ κ. Λανδὲ συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν δύο κορασίδων ἔφερεν αὐτὰς εἰς καφεστιατόριον, ἔνθα ἐγευματίσαν, πᾶς τις ἐννοεῖ μὲ ποίαν ὄρεξιν. Αἱ ἐννέα ὧραι, ἐφαίνετο ὅτι δὲν θὰ ἐσήμαινον ποτὲ διὰ τὰς δυστυχεῖς νέας.

Ὅτε δὲ εὑρέθησαν ἐντὸς τοῦ θεάτρου, ὅτε διὰ πρώτην ἐπὶ ζωῆς των φορὰν εἶδον τὸν πλοῦτον καὶ τοὺς ἀδάμαντας τόσων ὡραίων κυριῶν, τὴν μαγικὴν καὶ κατάφωτον τοῦ θεάτρου

νον τῶν ὡραίων καὶ γλαφυρῶν μελετῶν σας. — Καν Ε. Π. Πάτρας. Θὰ κάμωμεν καὶ γενικὴν περιγραφὴν τῆς Ἐκθέσεως, ἀφοῦ ὡς λέγετε, δὲν ἀγνιώσκετε ἄλλας ἐφημερίδας. Ἀλλ' ἐπειδὴ αἱ πλεῖσται γνωρίζουσι τὰ γενικά, ἠρχίσαμεν ἀπὸ τὰ γυναικεῖα ἐκθέματα. — Καν Μ. Ν. Κωνσταντινούπολιν. Μὰ μόνον αἱ περὶ συρμοῦ σκέψεις ἀπασχολοῦσι τὴν ὡραίαν κεφαλήν σας. Ἐφροντίσαμεν καὶ περὶ τούτου. - Καν Ε. Θ. Τεργέστην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Σᾶς ἠνοχλήσαμεν. ἀφοῦ αἱ κ.κ. συνδρομήτριαι δὲν εὐηρεστήθησαν νὰ στείλωσι τὰς συνδρομάς των. — Κον Κ. Κ. Τάνταν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ θερμοτάτην ἐπιστολήν. Εἴθε νὰ σᾶς ἐμιμῶντο καὶ ἄλλαι. Δυστυχῶς οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ —Καν Ε. Τ. Πρέπει νὰ μαντεύσωμεν τὴν πόλιν τῆς διαμονῆς σας, ὅπως συμμορφωθῶμεν πρὸς τὰς ὁδηγίας σας. — Καν Ε. Γ. Κουνσκουντζούκιον Ἀγνοοῦμεν πῶς ἐπῆλθεν ἡ ἀταξία αὕτη καὶ δὲν ἐννοοῦμεν διατί ὁ κ. Γ. σᾶς εἶπεν ὅτι τὸ φύλλον μας δὲν κυκλοφορεῖ ἐν Τουρκίᾳ. Ἀπεστείλαμεν πάντα τὰ καθυστερηθέντα. Συνδρομὰς στέλλετε κατ' εὐθεῖαν ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς. Χαρτονόμισμα Ἑλληνικὸν εὑρίσκετε παρὰ τοῖς ἀργυραμοιβοῖς. — Κον Δ. Ε. Φιλιππούπολιν. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ θερμότατα συγχαρητήρια. Συμμορφούμεθα ὁδηγίαις σας. — Καν Ε. Π. Σύρον. Ἡ ἀμέλεια τῶν συνδρομητριῶν εἰς καταβολὴν τῆς συνδρομῆς των ἀποβαίνει ἀσύγνωστος. Καὶ εἶναι μόνον 5 δρ. Ἀπὸ σήμερον διακόπτομεν τὸ φύλλον εἰς πᾶσαν καθυστεροῦσαν. — Καν Ν. Θ. Πειραιᾶ. Ἐλήφθησαν. Ἐνεγράφητε. Δὲν γράφονται ταῦτα διὰ νὰ χαίρησθε, ἀλλὰ διὰ νὰ βλέπωμεν ὅλαι τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐπιζητῶμεν τὸ καλλίτερον. — Κας Ε. Λ. Αἰ. Κ, Μ. Α., Εἰ. Λ., Ε. Στ., Χ. Θ., Ἀγγ. Ε. Ἀθήνας. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν δι' ἐπιδοκιμαστικὰς ἐπιστολάς, καὶ ἐλπίζομεν ὅτι πολλαὶ καὶ πολλαὶ ἰδίᾳ ἐπιδοκιμάζουσι τὰς ἀληθείας ταύτας, καίτοι ὀλίγον πικράς.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Καθαρισμὸς τοῦ ἀέρος ἐν δωματίῳ ἀσθενοῦς. Ἀγοράσετε εἴς τι φαρμακεῖον ἴσην δόσιν σμύρνης (Myrrhe) καὶ στύρακος (benjoin). Ἀναμίξατε τὰ δύο εἴδη. Μουσκεύσατε ἐντὸς αὐτῶν ἀπορροφητικὸν χάρτην (στουπόχαρτο) τὸν ὁποῖον ἀφήνετε μετὰ ταῦτα νὰ στεγνώσῃ Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν καίετε τεμάχια τοιούτου χάρτου ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ ἀσθενοῦς, καθαρίζετε τὸ δωμάτιον παντὸς μιάσματος, καὶ ἀρωματίζετε συγχρόνως αὐτὸ δι' εὐαρέστου μύρου.

Πῶς καθαρίζονται οἱ ὀδόντες ἀπὸ τὸ ἐπ' αὐτῶν σχηματιζόμενον πουρί. Προμηθευθῆτε στῆψιν εἰς ψιλὴν κόνιν, βρέξετε ὀλίγον τὴν ὀδοντοψυκτράν σας δι' ὕδατος καὶ λάβετε δι' αὐτῆς μικρὰν ποσότητα στύψεως. Δι' αὐτῆς τρίβετε τοὺς ὀδόντας, μεθ' ὃ καὶ πλύνετε τὸ στόμα δι' ὕδατος, ἐν ᾧ διελύσατε ὀλίγον μέλι, εἴνε μὴ τὰ σαρκώδη μέρη τοῦ στόματος ἐπηρεασθῶσιν ὑπὸ τῆς στύψεως. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνετε ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας καὶ τὸ κακὸν θεραπεύεται.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Τομάτες εἰς θήκας. Βράζεται χωριστὰ κρόκους ὠῶν μέχρι συμπήξεως. Τρίβετε ἀρκετὸν τυρὸν καὶ ἑνόνετε μὲ τοὺς κρόκους τῶν ὠῶν, κομμένους εἰς μικρότατα τεμάχια. Θέτετε ἐντὸς τηγανίου μὲ βούτυρον 4 στρογγύλας τομάτας ἀλατισμένας, ἃς ἀνοίγετε ἄνωθεν, ἀφίνετε νὰ ἀπορροφήσουν τὸ ὑγρόν των μὲ δυνατὸν πῦρ, ἀπομακρύνετε τῆς πυρᾶς καὶ γεμίζετε μὲ τὸ μίγμα τῶν κρόκων, τοῦ τυροῦ καὶ ὀλίγου ψιχοκομμένου πετροσελίνου (μαϊντανοῦ). Θέτετε πάλιν ἐπὶ τῆς πυρᾶς. Εἰς τὰ μεταξὺ τῶν τεσσάρων τοματῶν κενὰ χύνετε μετὰ προσοχῆς τὸ λευκὸν τῶν ὠῶν, χωρὶς νὰ σκεπάσητε διόλου τὰς τομάτας, ἀφήνατε νὰ πήξῃ καὶ σερβίρετε. Εἶναι ὡραῖον λευκὸν φαγητόν, μὲ τὰς τομάτας ὡς κόκκινα ἄνθη, καὶ γευστικώτατον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται αἱ κ. κ συνδρομήτριαι αἱ καθυστεροῦσαι μέχρι σήμερον τὰς συνδρομάς των νὰ ἀποστείλωσιν ὅσον τάχιον αὐτάς, διότι εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ τακτοποιήσωμεν καὶ ρυθμίσωμεν τοὺς λογαριασμούς μας. Εἶναι τοσῳ εὐτελὲς τὸ ποσὸν τῆς συνδρομῆς, ὥστε ἀληθῶς ἐντρεπόμεθα νὰ ἐπαναλαμβάνωμεν τοσάκις πρὸς τὰς κ. κ. συνδρομητρίας τὴν παράκλησιν ταύτην.

Αἱ ἐκ Ταϊγανίου συνδρομήτριαι ἡμῶν παρακαλοῦνται νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομήν των εἰς ἐκτοφρόγκον τοκομερίδιον τῆς Ἐθνικῆς τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς συστημένης ἐπιστολῆς.

Διδασκάλισσα πεπειραμένη ἔχουσα ἀρίστας συστάσεις ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ Γραφεῖον μας.

Διδασκάλισσα Ἑλληνὶς διδάσκουσα καὶ τὴν Γαλλικὴν καὶ ἀρχὰς κλειδοκυμβάλου ζητεῖ παραδόσεις. Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας.

διακόσμησιν, τὴν χαράν, καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ πλουσίως ζῶντος καὶ εὐθυμοῦντος κόσμου αἱ δυστυχεῖς εὑρέθησαν ὡς ἐν ἐκστάσει. Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὅλης αὐτῆς τῆς μαγικῆς λαμπρότητος τὰ πτωχὰ χωρικὰ των ἐνδύματα ἐνεποίουν τοιαύτην ἀντίθεσιν, ὥστε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον κατέστησαν τὸ ἀντικείμενον τῆς γενικῆς τοῦ κοινοῦ περιεργείας.

Ἐπαρχιῶται βεβαίως, ἢ ξένοι ἀγνοοῦντες τὰ ἔθιμα ἢ Ἄγγλοι πιθανώτερον, ἐψιθύριζον διαβαίνοντες πρὸ αὐτῶν οἱ λέοντες τῆς Πκρισινῆς ἀριστοκρατίας. Ἐν τούτοις εὐειδέσταται αἱ μικραὶ αὐταί, προσεθετον καταπρώγοντες αὐτὰς διὰ τῶν αὐθαδῶν βλεμμάτων των. Ἐαν μάλιστα ἦσαν καλοενδεδυμέναι !

Αἱ δυστυχεῖς εἰς οὐδὲν τὸν λεγομένων ἠδύναντο νὰ προσέξωσι. Ἐσ ἔπτοντο τὸν δυστυχῆ ἐκεῖνον ἀθῶον εὐεργέτην των, ὅστις διήργετο τὴν τελευταίαν του ἴσως νύκτα, καὶ ὃν μετ' ὀλίγον ὁ δήμιος ἤθελε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀφυπνίσει.

Κατὰ τὴν αὐτὴν δ' ἐπίσης στιγμὴν ὁ Δοριάτ ὠνειρεετο τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα του, τὸν οἰκίσκον του, τὸν κῆπον του καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειάν του, ἥτις μετὰ τόσης χαρᾶς ἐπανηγύριζε τὴν ἀθώωσίν του.

Ὁ βουλευτὴς ἐφάνη συνεπὴς εἰς τὴν ὑπόσχεσίν του. Ὁ Λανδὲ καὶ αἱ νεάνιδες τὸν ἠκολούθησαν εἰς τοὺς διαδρόμους, ἔνθα ἀπεχωρίσθη αὐτῶν, ὅπως ἐπισκεφθῇ τὸν ὑπουργὸν ἐντὸς τοῦ θεωρείου του.

Αἱ πτωχαὶ κόραι ἠρεθάνοντο τὴν καρδίαν των πάλλουσαν μέχρι διαρρήξεως. Ἡ ἐναγώνιος ἐκείνη προσδοκία τῶν ὀλίγων δευτερολέπτων ἀφήρεσεν ἔτη ὅλα τῆς ζωῆς των.

Ὁ βουλευτὴς ἐξέρχεται τοῦ ὑπουργικοῦ θεωρείου συνοδευόμενος ὑπὸ ἀνθρώπου ἰσχνοῦ, ὑψηλοῦ φέροντος ὀμματοϋάλια. Οὗτος ἀτενίζει πρὸς αὐτὰς μὲ βλέμμα ἀπλανὲς μύωπος, καὶ ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπεικονίζεται ζωηρὰ δυσαρέσκεια. Παρὰ τοῦ ψυχροῦ καὶ ἀδιαφόρου αὐτοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται ἡ ζωὴ τοῦ Δοριάτ, διανοεῖται ἡ Λουκιανή, συγκρατοῦσα τὸν πόθον τοῦ νὰ ριφθῇ εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἐπιγείου τούτου Θεοῦ.

Ἑνοῖ ἐν τούτοις τὰς χεῖρας, καὶ ἐνῷ τὰ δάκρυα ρέουσιν ἄφθονα ἐπὶ τῶν ὡραίων παρειῶν της, λέγει μὲ φωνὴν μόλις ἀκουομένην :

Ἔλεος ! Κύριε ! σᾶς καθικετεύω. Συγχωρήσατε, ἐὰν σᾶς ἐνοχλῶμεν κατὰ τὰς ὥρας αὐτὰς τῆς διασκεδάσεώς σας. Μὴν ὀργιζεσθε ἐναντίον μας, διότι δὲν πταίομεν ἡμεῖς . . . . . Ὁ καιρὸς ἐπείγει. Μετ' ὀλίγας ὥρας θὰ εἶνι πλέον πολὺ ἀργά . . . . . Ἔλεος, Κύριε ! ἀκούσατέ μας. Δὲν ζητοῦμεν χάριν, ἀλλὰ δικαιοσύνην. . . . .

Ὁ ὑπουργὸς μὲ ὕφος ἀφῃρημένον καὶ μὲ φωνὴν βραδεῖαν, εἶπε πρὸς τὸν δικηγόρον : Διηγηθῆτε μοι, σεῖς, Κύριε, εἰς δύο λέξεις τὰ κατὰ τὴν ὑπόθεσιν ταύτην.

Ὁ Λανδὲ ἠννόησεν ὅτι ὁ Ἐξοχώτατος ἐβιάζετο νὰ τελειώσῃ. Συγκεκινημένος λοιπὸν καὶ μὲ ὀλίγας, ἀλλὰ πειστικὰς λέξεις ἐξέθηκε τὰ κατὰ τὸν Δοριάτ.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ μοὶ φαίνεται πολὺ ρομαντική, ὑπέλαβεν ὁ ὑπουργός, εὐθὺς ὡς ὁ δικηγόρος ἔπαυσεν ὁμιλῶν. Τίς μὲ πείθει ὅτι εἶναι ἀληθής ;

(ἀκολουθεῖ.)